

בസופה יש לה באומה שעה שנולדה, והחטנה עליה. ומשום כך טוב, שור או כשב או עז כי יולד. עגל או טלה, או שעיר או גדי לא נאמר, אלא שור או כשב או עז. אותן שיעש לו לטוף - יש לו בשעה שנולד.

והזה שבעת ימים מחת אמו, כדי לישב בו אותו כח ומתקים בו. ובמה יתקם בו? כשתשרה עליו שבת אהת, ואם לא - לא יתקם. ועוד, שיתיבש מוחמת אמו) ואחר שיתקם בו אותו הפת, תחוב ירצה לקרבן אשה לה, בזמנים של שבת אחת שעברה עליין.

ובן אדם, בקיים של שבת אחת מתקימת בו התעוורות של העולם הזה ומהם שלו. אחר שנמול, מתעוררת עליין התעוורת של רוח עליונה, וכנסת ישראל עוצבת עליון ורואה אותו בראשם קדוש, ומתעוררת עליון ושורה עליון הרוח של אותו עולם קדוש, כמו שנאמר (חזקאל טז) וואבר עלייך ואראך מתקבשת

בדמייך וגוי. בדמייך - בשנים. ואם אמר, שם כשיצאו ישראל ממצרים, שהי מצוי בינויהם דם פסח ודם מליה, איזו כתוב בדמייך חמי, באן מה זה בדמייך? אלא שנים - אחד של מליה ואחד של פרעה. אחד של מליה של נסכת ישראל, ואחד של פרעה בצדיק יסוד עולם. ואלו שני דמים של אנשים עומר בשבלם בזמנים של העולם הבא. וזה שפטות בדמייך חמי.

רבי שמעון אמר, (טהילים כה) סוד היה ליראיו ובריתו להוזיעם. סוד יי' ליראיו, דא נסכת ישראל. ובריתו להוזיעם, דא צדיק יסוד עולם, בקשךך אחד.

יו"ד, שלש אותיות, השלמות של הפל. י' ראשית הפל. י' עליונה

דאתיילדת, ואתמנה עליה. ובגין לכך כתיב, שור או כשב או עז כי יולד. עגל או טלה, או שעיר או גדי לא אתר, אלא שור או כשב או עז, ההוא דעתך ליה לסתפה, איתך ליה בנסיבות דאתיילד.

וזיה שבעת ימים מחת אמו, בגין לאתינשבא ביה ההוא חילא ואטקיים ביה. ובמה יתקם ביה. פד ישרי עליה שבת חד, וαι לא, לא יתקם. (עוד האטייש מוחמא דאמיה) ולכבר דיתקם ביה ההוא חילא, כתיב ירצה לקרבן אשא לויי, בקיומא דשבת חד, דאuber עליה. כבר נש, בקיומא דשבת חד, אטקיים ביה אתערותא דהאי עצמא, וחילא דיליה. בתר דאתגזר, אתעדר עליה אתערותא דרווחא עלאה, וכנסת ישראל עבר עלייה, וחייבת ליה, בראשמא קדישא, ואתערת עלייה, ושריא עליה רוחא דההוא עצמא קדישא, כמה דעת אמר, (חזקאל טז) ועבור עלייך ואראך מתקבשת בדמייך וגוי. בדמייך: בתרי.

ואי תימא, הטע פד נפקו ישראל ממצרים, דשכית ביןיהם דם פסח ודם מליה, כדי כתיב בדמייך חמי, הכא מאי בדמייך. אלא תרין, חד דמליה, וחד דפרעה. חד בגיזרו, נסכת ישראל. וחד דפרעה, בצדיק יסוד עולם. ואלין תרין דמין דמיון דבר נש קאים בגינויו בקיומא עצמא דאתי, הרא הוא דכתיב בדמייך חמי.

רבי שמעון אמר, (טהילים כה) סוד יי' ליראיו ובריתו להוזיעם. סוד יי' ליראיו, דא נסכת ישראל. ובריתו להוזיעם, דא צדיק יסוד עולם, (דף צ"ב ע"א) בקשיךך חדא. יו"ד, תלת אחותו, שלימוטא דכלא. י' ראשית דכלא. י' עלה דכלא. וא"ו אמצעיתא,